

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku E. Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.
przy uczestnictwie J.G. i Skarbu Państwa - Starosty [...]
o zasiedzenie służebności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania J.G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 27 stycznia 2016 r., sygn. akt III Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na podstawie wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości oraz na oczywistej zasadności skargi.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić.

W szczególności nie można zgodzić się z poglądem że w sprawie zachodzi potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości. Skarżący wskazał co prawda, że chodzi mu o potrzebę wykładni art. 6, choć nie określił, jakiej ustawy wniosek dotyczy. Tymczasem w skardze strona powołuje się na naruszenie zarówno art. 6 k.c. jak i art. 6 ust. 2 ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Uniemożliwia to ustosunkowanie się do tego wniosku w sposób merytoryczny w związku z lakonicznością uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Nie można dopatrzeć się także w treści skargi zarzutów mogących uzasadnić jej oczywistą zasadność. W szczególności skarżący kwestionuje na etapie postępowania kasacyjnego ustalenia faktyczne dotyczące posiadania sprawowanego przez wnioskodawcę i jego poprzednika prawnego. Wprost daje temu wyraz zgłaszając w skardze kasacyjnej niedopuszczalny na tym etapie postępowania zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

aj